

यादृतिं जुहुयात् । ततो मूलान्ते । “अन्ननिर्न्तर-
निर्न्तरमधमाने मायाभ्यकारपरिपन्थिनि सविदग्ने ।
कस्मिंश्चिद्भुतमरोचिविकाशमसौ विश्वं जुहोमि वसुधादि-
शिवासनान्तम् । इत्यन्तर्यजनं क्त्वा मायादुर्ब्रह्मसयो भवेत् ।
न तस्य पापपुण्यानि जीवन्मुक्तोभवेद्भुम्” । “अवमन्त-
र्यांगोन्नानिनामेव । अधान्तःपञ्चमकारयजनप्रकारः ॥
तदुक्तं कुलास्त्रे अन्तर्यजने” । “सुरा शक्तिः शिवोमांसं
तद्भोक्ता भैरवःस्वयम् । तयोरेक्यसत्पद्मे आनन्दोभोक्त
उच्यते । आनन्दं ब्रह्मणोरूपं तच्च हव्ये व्यवस्थितम् ।
तस्याभिव्यञ्जकं द्रव्यं योगिभिस्तेन पीयते । लिङ्गतय-
विशेषज्ञः षट्चक्रपद्मभेदतः । पीठस्थानानि चाग्नय मन्त्रा
पद्मानं व्रजेत् । आमूलाधारमाब्रह्मरन्ध्रं गत्वा पुनः पुनः ।
चिञ्चन्द्रकुण्डलीशक्तिसामरस्यमहोदयः । व्योमपङ्कजनि-
अन्तःसुधापानरतो नरः । मधुपानमिदं देवि ! चेतरेन्द्र-
पानकम् । पुगयापुगयं पशुं हत्वा ज्ञानखड्गेन योगवित् ।
परे लयं नयेच्चित्तं प्रलाशीति निगद्यते । मानसादिन्द्रिय-
गणं संयस्यात्मनि योजयेत् । सांसाशीस भवेद्देवि ! इतरे
प्राणिघातकाः । शिवशक्त्यात्मसिन्धुसंयोगानन्दनिर्भराः ।
सुक्तास्ते मैथुनं तत्स्यादितरे स्त्रीनिषेवकाः” इति त० सा०
“अन्नः पूजां विधायैव बाह्यपूजां समाचरेदिति” तन्त्रम् ।
अन्तर्यामि पु० अन्तर्यामी यस्मात् । यद्गुरुमे सामापराध्ये
पात्रभेदे । “लिङ्गभूतः स्वारं स्वारादन्तर्यामः “अन्तर्या-
मात् पञ्चदश” इति यजु० १३, ५५ स्वारात् साम्नोऽन्त-
र्यामं यद्गं निरमिमीतेति” इति रिति वेददीपः ।
तच्च यज्ञियं पात्रभेदः । “सुहवा स्त्र्यार्यान्तर्यामसमु-
मन्त्रयेदिति” श्रुतिः “उच्चेतः पात्रयोजनमित्युपक्रम्य”
खरोत्तरपूर्वार्द्धे “उपांश्चन्तर्यामयोः” कात्या० ६, १, २,
खरस्य उत्तरपूर्वार्द्धे ईशानकोणे, उपांश्चन्तर्यामयोः पात्रयो
योजयति सादयतीति वा” तद्व्या० ।
अन्तर्यामिन् पु० अन्तर्मध्येऽनुप्रविश्य प्रभवति स्वसकर्मणा
इन्द्रियादीनि जीवं वा व्यापारयति यमन-शुचि-शानि ।
“अन्तराविश्य भूतानि यो विमन्त्योत्तकोलभिः । अन्तर्यामी-
श्वरः तावत् भवे” दित्युक्ते ईश्वरे “अन्तरेण यमयती-
त्यादि” उद्धारण्यकान्तर्गामिब्राह्मणोक्तेस्तस्य तथात्वम् ।
आत्मकोलभिः निजव्यापारैः प्राणादिदृष्टिभिरित्यर्थः ।
वाचौ च तस्य सर्वप्राणिषु अध्यात्मवायुरूपेण स्थितत्वा-
त्तथात्वम् । अन्तर्गतवस्तुज्ञातरि लि० ।
अन्तर्यामिब्राह्मण न० अन्तर्यामिन् ईश्वरस्य ज्ञापकम्

ब्राह्मणं मन्त्रेतरवेदभागः । उद्धारण्यकान्तर्गते अन्तर्या-
मिनः ईश्वरस्य ज्ञापके ब्राह्मणे । तच्च १२० पृष्ठे दर्शितम् ।
अन्तर्लोम न० अन्तर्गतमाच्छाद्य लोम अच् समा० ।
आच्छाद्ये लोमि ।
अन्तर्वर्णिक लि० अन्तर्वर्णे राज्ञामाभ्यन्तरगृहे नियुक्तः
नियुक्तार्थे ठक् संचापूर्वकविधेरनित्यत्वाच्च वृद्धिः, अन्त-
र्वर्णः नियोज्यतयाऽस्यस्य ठन् वा । राज्ञामन्तःपुरे रक्ष-
णार्थं नियुक्ते षडवामनादौ ।
अन्तर्वर्ण अव्य० वनस्य मध्यम् आत्वम् । तन्मध्ये इत्यर्थे ।
अन्तर्वर्त्ति अन्तरन्त्यस्य गर्भे इति वाक्ये “यन्तर्वर्त्तिपतिपती-
र्नुगति” पा० अन्तःशब्दस्याधिकरणशक्तिः प्रभानतयाऽस्ति-
सामानाधिकरण्याभावात् अप्राप्तौ सतप् यदुपपत्त्ये
मस्य वः लुक् च । गर्भवत्याम् क्रियायाम् । “तस्याभ्यास्य
यामिन्यामन्तर्वर्त्ति प्रजायती सुतायस्सत सम्भवायति”
रघुः । अन्तःशब्दस्य तत्स्थानतयाया अस्त्वर्थे सतप् मस्य
वः । अन्तःस्थपदार्थमिति लि० । “पुमानन्तर्वर्त्ति स्मरिः
पयस्मिति” अथ० ६, ४, २ ।
अन्तर्वर्त्ति पु० अन्तःस्थित एव वाच्यमिति उद्धारण्यकं कारयति
यण-शब्दे इन् शस्य मत्वम् । (दे०) इति स्थात-
स्योद्धारण्यकस्य कारके अर्जायानामके रोगभेदे ।
अन्तर्वर्त्तिन् लि० अन्तः मध्ये वर्त्तते इति शानि । मध्य-
वर्त्तिनि । “अन्तर्वर्त्तिनी विभक्तिमाश्रयेति” सि० को० ।
अन्तर्वा लि० अन्तः अन्तरङ्गभावम् यन्तःकरणं वा वाति गच्छति
स्निग्धत्वेन वा-गतिगन्धनयोः विश्व । प्लवपश्चादिषु ।
अन्तर्वाणि लि० अन्तर्गता अन्तःकरणे स्थिता शास्त्रवाक्या-
त्मिका वाणी यस्य व० सामानान्तर्गतेरनित्यत्वाच्च कप्
ह्रस्वश्च । बहुशास्त्रवाक्याभिज्ञे परिष्ठितं ।
अन्तर्वावत् लि० अन्तर्वाः पुत्रादिदरस्याश्चान् सतप् मस्य वः ।
पुत्रादिमति “अन्तर्वायत् जयं दधे” इति क० १, ४, ०, ७,
“अन्तर्वायत् अन्तःस्थितपुत्रादिभक्त्यात् यद्गुणोपेतं जयं
मृद्विति” भा० ।
अन्तर्वाप्य लि० अन्तर्गतं वाच्यम् । बाह्याप्रकाशिते कण्ठ-
पथाप्राप्ते रोदनजम्बजलकणे । व० । तदुक्तपदार्थे
लि० । “अन्तर्वाप्यवकीचने” इति ।
अन्तर्विगाह पु० अन्तर्भूत्वा विगाहः । मध्यप्रवेशे । लघुट् ।
अन्तर्विगाहनमप्यत्र न० क्लेश० ।
अन्तर्वेदि पु० अन्तर्गता वेदित्वं देये । यज्ञावर्गदेये, स च
देयः आ प्रयागात् हरिर्होतृपर्यन्तो गङ्गायामुपसर्गोर्ध्वदेयः ।